

404

Πάκτωση

φ. 222^v

/ Εἰς φύλλον 229

Ἐβγαλμένο

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Μαρτίου 17/ εἰς τὸ ἀρχ[οντικὸν τῆς] / εὐγενεστάτης ἀρχόντισσας κυρίας "Ελενας ἀρχόντισσαν μισερ Γεωργάκην Μ[.....] / ἐδῶ παρὼν ἡ ἀφεντίαν τῆς καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ εὐλαβέστατος παπᾶ κύρ Νι[κόλα] / ος Πολίτης οἰκονόμος Τρυμαλίας καὶ μισερ Κωνσταντῆς Μπάφος ἡ ὁποία ἀρχό[ντι] / σσα κυρία "Ελενα ὡς ἐπιτρόπισσαν τοῦ ἀρχοντόπουλόν τῆς τοῦ κυρίτζην [Πο] / λυχρόνη τοῦ Ντερεζίμπασην ὅπου ἔχειν τὸ μοναστήριν ἀπάνων του τὸν Μέγα Φ[ω] / τοδότη ἡ ὁποία ἀρχόντισσαν ὡς νοικοκυρὰ ἔπεσεν εἰσὲ συνίβασιν μὲ τὸν ἄνω / θεν ἅγιον οἰκονόμον καὶ μὲ τὸν μισερ Κωνσταντῆν καὶ δώνει τος καὶ παχτώνει τος τὸ ἄ / νω εἰρημένον μοναστήριον τὸν Μέγα Φωτοδότην τὸ ὁποῖο τὸς τὸ παχτώνει διὰ / ρεάλια ἐξήντα ἥτοι νούμερο 60/ καθὼς ἐταιριάσασιν ἀνάμεσάν τος ρεφου / δάροντάς τος ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ εἰσοδήματα τοῦ αὐτοῦ μοναστηριοῦ νὰ εἶ / ναι κύριοι καὶ νοικοκυροὶν εἰ σὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα καὶ νὰ εἶναι κρατημένοι οἱ αὐτοὶν / ἀφέντης οἰκονόμος καὶ μισερ Κωνσταντῆς νὰ δίνου ἀπὸ λόγουν τος τὸ ἀφεντικὸν δώσει / μο ἡγου τὸ κεσίμι καὶ ὅ,τι ἄλλες ὁξοδες χρειάζεται τὸ μοναστήριν καὶ ἡ κερά Λέ / να νὰ μὴν ἔχην νὰ κάμη / εἰς καμμία / ὁξοδον πάρεξ τὰ ἄνωθεν ἐξήντα ρεάλια / τὸ πάχτος νὰ παίρνη ἡ ἀρχόντισσαν νέτα κάνοντά τῆς καὶ κοντετζιὸν ὅτιν / τὰ αὐτὰ ἐξήντα ρεάλια νὰ τὴν ἔχου σατισφάδα ἕως τὸ χρόνο ἡγου εἰς / τοὺς 1685 Μαρτίου 17/ περὸν νὰ τῆς τὰ δώνου εἰς τέσσερις πάγιες ἕως τὸν / χρόνον καὶ ἔτζιν ἂν ἴσως καὶ κάνει χρεία τῆς ἄνωθεν ἀρχόντισσας / νιτράδα / νὰ τῆς / τὴν ἐδίνου καθὼς ἤθελε διαλαληθῇν ἀπὸ τὴν ἀφεντία ὀμπλιγά / ροτας οἱ ἄνωθεν ἀφέντης οἰκονόμος καὶ μισερ Κωνσταντῆς αὐτοὶν καὶ τὰ καλάν τος / ἕως τέλεια ἀποπληρωμὴν τῶν ἐξήντα ρεαλίω καὶ φτάνοντας ὁ χρόνος νὰ / στρέφεται πάλι τὸ μοναστήρι εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἄνωθεν ἀρχόντισσας καὶ τὰ / ἐξῆς καὶ πάλι ἡ ἄνωθεν ἀρχόντισσαν νὰ εἶναι κρατημένη νὰ τίς ντεφεντέρη καὶ νὰ τίς / μαντινιέρην εἰς πᾶσαν ἐνάντιον ὅπου ἤθελε λάχειν διὰ τὸ αὐτὸν μοναστήριν. "Οθεν / εἰς βεβαίωσιν ἀπογράφειν καὶ ὁ ἅγιος οἰκονόμος καὶ μισερ Κωνσταντῆς καὶ ἀξιόπιστοι μάρ / τυρες εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς. —

/ — Νικόλαος ἱερεὺς ὁ οἰκονόμος Τρυμαλίας βεβαιώνει τὰ ἄνωθεν :

/ — Κωνσταντῆς Μπάφος βεβαιώνω τὰ ἄνωθεν —

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

/ — Τζουάνες Γιράρδης μάρτυρας εἰς τ'άνωθεν —
 / — Ἀντώνης Βαπτισμένος μάρτυρας στὰ ἄνωθε :—
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

405

Προικοσύμφωνο

φ. 223^Γ-V-224^Γ

/ +

Εἰς φύλλον 230

/ [+ Εἰς τὸ] ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνευμάτου καὶ τῆς ὑπερευλο / [γη]μένης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀμήν. 1684/ Μαρτίου 16/.

/ Εἰς τὸν οἶκον καὶ κατοικία τοῦ μαστρὸ Ἰωάννη Χαρχαντ[[ζ]]ίλη [[ὀμάδιν με τὴν συνβία του κερά Μαργαρίτα]] συμφωνία ὑπανδρίας καὶ πρῶ / τον συνοικέσιον θέλου καὶ ποιῶσιν τὰ παρόντα μέρη ἡγου ὁ ἄνωθεν μαστρὸ Ἰωάννης / καὶ ἡ συνβίαν του / [κε]ρά Μαρ / γαρίτα / ἔχου κόρην ὀνόματιν Κωνσταντίνα ὅπως σὺν Θεὸν ἅγιον νὰ / πάρου γαβρόν εἰς τὴν αὐτὴν τος κόρην τὸν κύρ Δημήτρη Νικολαράκην εἰς ἄνδραν / τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς ὀρίζειν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολι / κὴν ἐκκλησίαν οὕτως καὶ ὁ αὐτὸς κύρ Δημήτριος θέλει τὴν αὐτὴν ἄνωθεν εἰρημένη / κερά Κωνσταντίνα ο διὰ γυναίκα του νόμιμον καὶ εὐλογητικὴν καθὼς διακελεύου / οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶν νόμοιν τῆς καθολικῆς μας καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ ἐν / μπρώτοις τάζουν οἱ ἄνωθεν γονοὶν τῆς κόρης τος καὶ τοῦ γαμπροῦν τος τὴν εὐχὴν τοῦ / ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν τος ἔπειταν εἰς ὄνομα / προίκας ἀρχὴν τὰ σπίτια ὅπου ἔχου ἀγορὰ ἀπὸ τὸ μισερ Μιχάλη Μπονάνο ὅλα / καθὼς εὐρίσκουται με μαγεργιὸν καὶ φοῦρνον ἀπὸ τὴν σήμερον ὅλα ἐδικὰν τῆς με ὁ / λες τος τὲς περιοχὲς καὶ ποσσέσαν ἔπειτα εἰκόνες δύο τὴν ἁγία Ἐνκατερίνα καὶ τὸν / ἅγιον Βάσσην με κοντετζιὸν νὰ τὴν ἐορτάζην εἰς τὴν μνήμην τῆς ἡτοιν μπάνκον ἕνα καὶ / νοῦριον καὶ ἕνα τραπεζάκιν με τὸ μπαγγάλι του καὶ κασέλες τέσσερις καὶ φορτζέριν ἕνα / τιλάρια δύο μαζελάρια ἡγου προσκεφαλὰδια ἔξε καὶ σεντόνια ζευγάρια / ἔξε καὶ κουρτοῦνες τρεῖς καὶ μαζελαροντύματα ζευγάρια πέντε τὰ ὅποια ὅλα / τὰ ἄνωθεν εἶναι κεντητὰ καὶ σκλέτα παπλώματα τέσσεραν τὰ δύο λινὰ γερα / νιὰ καὶ τὰ δύο πολίτικα. Ἀκόμα καὶ πουκάμισαν κεντητὰ ὀκτὼν ἡγου 8/ καὶ μπα / λέτα κεντητὰ πέντε / καὶ τραβέρι / σες πέντε / κεντητὲς / ποδιὲς καὶ φουστάνια ὅλα δέκα μπόλιες κεντητὲς ἔξε / καὶ σκεπὴ